

Aionen & Alles in allen

Het einddoel voorbij de tijdperken

Inleiding – Waar loopt alles op uit?

Wanneer we spreken over aionen — Gods handelen in tijdperken — rijst onvermijdelijk de vraag:

Waar loopt dit alles op uit?

Als de Bijbel spreekt over:

- opeenvolgende aionen,
- gefaseerde opstanding,
- doelgericht oordeel,

dan moet er ook een **eindpunt** zijn. Niet zomaar een laatste gebeurtenis, maar een toestand waarin Gods doel **volledig is bereikt**.

De Schrift benoemt dat einddoel met ongekende helderheid en eenvoud:

“Opdat God zij alles in allen.”

In deze afsluitende studie onderzoeken we wat dit betekent — niet als vage mystiek, maar als het **logische en noodzakelijke einde** van Gods handelen in de aionen.

1. Het ‘einde’ is geen afbraak, maar overdracht

Wanneer Paulus spreekt over “*het einde*”, bedoelt hij geen vernietiging van Gods plan, maar juist de **voltooiing ervan**:

“Daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt...”

Het einde is:

- geen instorting,
- geen mislukking,
- geen terugtrekking,

maar een **overdracht**. Christus heeft dan Zijn taak vervuld. Alles wat moest worden:

- onderworpen,
- hersteld,
- geordend,

is tot zijn bestemming gebracht.

2. Christus heerst *totdat*

Een sleutelwoord in dit geheel is: **totdat**.

Christus heerst:

- niet eindeloos als Middelaar,
- niet los van een doel,

maar **totdat** alle vijanden zijn onderworpen.

Dat betekent:

- Zijn heerschappij is effectief,
- Zijn koningschap is doelgericht,
- Zijn werk is tijdelijk in functie, niet in waarde.

Christus is geen koning die macht behoudt om de macht, maar een Zoon die het Koninkrijk **terugbrengt tot de Vader**.

3. De laatste vijand: de dood

De Schrift benoemt expliciet wat de laatste vijand is:

“De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood.”

Dat is een cruciaal gegeven.

Zolang de dood bestaat:

- is herstel onvolledig,
- is oordeel nog werkzaam,
- is het doel nog niet bereikt.

Wanneer de dood wordt tenietgedaan:

- verliest oordeel zijn functie,
- verliest vergankelijkheid haar greep,
- verliest scheiding haar bestaansrecht.

De vernietiging van de dood is geen detail, maar **het sluitstuk van Gods plan**.

4. Onderschikking is geen onderdrukking

De Bijbel gebruikt het woord *onderschikken*. Dat woord wordt vaak mis-begrepen.

Onderscheiding is:

- geen brute onderwerping,
- geen blijvende dwang,
- geen vernedering van het schepsel.

Het betekent:

- alles op zijn juiste plaats brengen,
- alles in harmonie brengen met Gods wil,
- alles genezen van weerstand.

Wanneer alles is onderschikt, is er geen rebellie meer, geen vervreemding, geen dood. Wat resteert is **orde, vrede en leven**.

5. De Zoon onderwerpt Zichzelf

Een van de meest ontzagwekkende uitspraken in de Schrift is deze:

“Dan zal ook de Zoon zelf Zich onderwerpen aan Hem...”

Dit laat zien dat Gods plan geen machtsstructuur is, maar een **relatie-structuur**.

De Zoon:

- houdt niets vast voor Zichzelf,
- eigent zich geen blijvende heerschappij toe,
- maar brengt alles terug tot de Vader.

Dat moment markeert geen verlies, maar **volkomenheid**.

6. Wat betekent ‘God alles in allen’?

Deze uitdrukking betekent niet:

- dat alles opgaat in God,
- of dat individualiteit verdwijnt,

maar dat:

- God in alles volledig aanwezig is,
- niets meer buiten Zijn leven valt,
- geen enkel schepsel nog losstaat van Zijn bron.

God is dan:

- niet slechts Heer,

- niet slechts Rechter,
- maar **alles in allen**.

Leven, bestaan, gemeenschap — alles vindt zijn oorsprong én vervulling in Hem.

7. De aionen hebben hun doel bereikt

Wanneer dit punt is bereikt:

- hebben de aionen hun functie vervuld,
- is tijd niet langer nodig als middel tot herstel,
- is voortgang voltooid.

De aionen waren:

- geen doel op zichzelf,
- maar **de weg naar dit doel**.

Zij waren de structuur waarin God:

- openbaarde,
 - corrigeerde,
 - herstelde,
 - en tot voltooiing bracht.
-

8. Wat blijft er over?

Wat overblijft is:

- leven zonder dood,
- gemeenschap zonder scheiding,
- gehoorzaamheid zonder dwang,
- liefde zonder angst.

Niet een universum waarin God *over* alles heerst,
maar een werkelijkheid waarin God **in alles** leeft.

Dat is geen verlies van spanning, maar de vervulling ervan.

Samenvattend

Wanneer we alles overzien wat de Schrift leert over aionen, zien we:

- Aionen zijn **middelen**, geen einddoel
- Opstanding is **gefaseerd**, maar universeel

- Wegrukking dient **roeping**, niet scheiding
- Oordeel is **tijdelijk en doelgericht**
- Het einddoel is: **God alles in allen**

Alles wat God begon, voltooit Hij.
Alles wat Hij onderwierp, herstelt Hij.
Alles wat Hij leidde door de tijd, brengt Hij tot rust.

Slot – Voortschrijdend inzicht voltooid

Deze reeks begon bij een eenvoudig woord: *aion*.
Dat woord bleek de sleutel tot:

- tijd,
- oordeel,
- leven,
- en hoop.

Niet omdat het alles verklaart, maar omdat het de Schrift **laat spreken in haar eigen ordening**.

Wie dit ziet, hoeft niet bang te zijn voor de toekomst.
De toekomst is geen open einde, maar een **voltooide cirkel**.

Van God,
door God,
tot God —
alles in allen.

Einde van de reeks AIONEN

Verder lezen / herlezen:

- *AIONEN – Gods handelen in tijdperken*
- *Aionen & Opstanding*
- *Aionen & Wegrukking*
- *Aionen & Oordeel*